

Förordning om diversifierings- och övergångsstöd till sockerproducenter;

utfärdad den 31 maj 2007.

Regeringen föreskriver följande.

Förordningens tillämpningsområde

1 § Denna förordning kompletterar rådets förordning (EG) nr 320/2006 av den 20 februari 2006 om inrättande av en tillfällig ordning för omstrukturering av sockerindustrin i gemenskapen och om ändring av förordning (EG) nr 1290/2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken¹ och kommissionens förordning (EG) nr 968/2006 av den 27 juni 2006 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 320/2006 om inrättande av en tillfällig ordning för omstrukturering av sockerindustrin i gemenskapen².

Allmänna villkor för stöd

2 § Stöd enligt denna förordning kan, i mån av tillgång på medel, lämnas för

1. diversifieringsåtgärder i regioner som påverkats av omstruktureringen av sockerindustrin enligt artikel 6 i rådets förordning (EG) nr 320/2006 (diversifieringsstöd), och
2. sockerbetsodlare på Öland och Gotland som upphör med sockerproduktion som en del av den nationella omstruktureringen enligt artikel 9 i rådets förordning (EG) nr 320/2006 (övergångsstöd).

3 § Närmare villkor för de olika stödformerna finns i 7–25 §§.

Stöd enligt denna förordning får endast lämnas om de villkor som följer av de EG-förordningar som avses i 1 § är uppfyllda.

Stöd enligt

1. 12 § som rör utveckling av nya produkter, processer och ny teknik inom skogsbrukssektorn,
2. 12 § som rör utveckling av nya produkter, processer och ny teknik inom jordbruks- eller livsmedelssektorn om samarbetsprojektet avser sådana produkter som inte omfattas av bilaga 1 till EG-fördraget,

¹ EUT L 58, 28.2.2006, s. 42 (Celex 32006R0320).

² EUT L 176, 30.6.2006, s. 32 (Celex 32006R0968).

3. 17 § som rör produkter från skogsbruk före industriell förädling,

4. 17 § som rör stöd för förädling av produkter som omfattas av bilaga 1 till EG-fördraget, utom fiskeriprodukter, till produkter som inte omfattas av bilaga 1 till EG-fördraget, samt

5. 7 och 13 §§

lämnas, till den del det finansieras av offentliga nationella medel, med de begränsningar som följer i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse³ och 19–20 §§ förordningen (1988:764) om statligt stöd till näringslivet.

Förfarandet i stödärenden

4 § Ansökan om stöd enligt denna förordning skall ges in till länsstyrelsen i det län där verksamheten bedrivs.

Om det sökande företaget bedriver verksamhet inom flera län skall ansökan ges in till länsstyrelsen i det län där huvuddelen av verksamheten bedrivs.

Statens jordbruksverk får föreskriva om inom vilken tid ansökan om stöd och ansökan om utbetalning skall ges in.

Om en ansökan om stöd kommer in för sent skall reglerna om för sen ansökan i artikel 21 i kommissionens förordning (EG) nr 796/2004 av den 21 april 2004 om närmare föreskrifter för tillämpningen av de tvärvillkor, den modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare⁴ tillämpas.

5 § En affärsplan skall ingå i en ansökan om stöd enligt 7, 8, 11 och 17 §§, om inte ansökan enbart avser stöd för upprättande av en affärsplan eller utbildning i upprättande av en sådan, i de fall sådant stöd får lämnas.

En projektplan skall ingå i en ansökan om stöd enligt 7 § tredje stycket, 8 § tredje stycket, 9 och 12 §§.

En affärsplan eller projektplan skall ligga till grund för stödmyndighetens bedömning av om villkoren för stöd är uppfyllda.

Sökanden skall till ansökan om stöd enligt 12 § även bifoga ett samarbetsavtal som bekräftar samarbetet.

6 § Innan stöd betalas ut skall Jordbruksverket kontrollera att utbetalningen är förenlig med gemenskapsreglerna.

Om kontrollen visar att utbetalningen skulle strida mot gemenskapsreglerna skall Jordbruksverket besluta att inte betala ut stödet och sända tillbaka stödärendet till stödmyndigheten.

Jordbruksverkets beslut att inte betala ut stödet och sända tillbaka stödärendet till stödmyndigheten innebär att stödmyndighetens beslut förfaller.

³ EUT L 379, 28.12.2006, s. 5 (Celex 32006R1998).

⁴ EUT L 141, 30.4.2004, s. 18 (Celex 32004R0796).

Beslut genom vilka stödbelopp beviljas eller underrättelser om sådana beslut skall innehålla en upplysning om innehållet i första–tredje styckena.

Diversifieringsstöd

Kompetensutveckling, information och kunskapspridning

7 § Stöd får lämnas med minst 20 och högst 100 procent av kostnaderna till personer som är verksamma inom jordbruk, skogsbruk eller förädling för kompetensutvecklingsåtgärder som syftar till

1. att förbättra miljön och landskapet,
2. företagsutveckling för att stimulera utveckling av befintliga och nya produkter och verksamheter som bedöms vara företagsekonomiskt lönsamma även utan stöd, eller
3. att främja kunskapsöverföring från och information om forsknings- och utvecklingsarbete.

Stöd enligt första stycket får även lämnas för andra kompetensutvecklingsåtgärder som är förenliga med den nationella strategiska plan för landsbygdsutveckling som skall lämnas in enligt artikel 11 i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJ-FLU)⁵, den genomförandestrategi som avses i 1 kap. 8 § förordningen (2007:481) om stöd för landsbygdsutvecklingsåtgärder eller, om kompetensutvecklingsåtgärden genomförs enligt 7 kap. samma förordning, den lokala utvecklingsstrategi som gäller inom leaderdimensionen.

Stöd får även lämnas till aktörer som anordnar sådana kompetensutvecklingsåtgärder som avses i första eller andra stycket.

8 § Stöd får lämnas till personer som är verksamma inom de områden som omfattas av 13–15 §§ med minst 20 och högst 100 procent av kostnaderna för kompetensutvecklingsåtgärder som syftar till att

1. öka kunskapsinnehåll, företagarförmåga och innovationsförmåga i landsbygdens näringsliv, eller
2. förbättra förutsättningarna för diversifiering och livskvalitet på landsbygden.

Stöd enligt första stycket får även lämnas för andra kompetensutvecklingsåtgärder som är förenliga med den nationella strategiska planen för landsbygdsutveckling som avses i artikel 11 i rådets förordning (EG) nr 1698/2005, den genomförandestrategi som avses i 1 kap. 8 § förordningen (2007:481) om stöd för landsbygdsutvecklingsåtgärder eller, om kompetensutvecklingsåtgärden genomförs enligt 7 kap. samma förordning, den lokala utvecklingsstrategi som gäller åtgärder som omfattas av det kapitlet.

Stöd får även lämnas till aktörer som anordnar sådana kompetensutvecklingsåtgärder som avses i första stycket.

9 § Stöd får lämnas med minst 20 och högst 100 procent av kostnaderna för kompetens- och informationsinsatser som syftar till att stödja och under-

⁵ EUT L 277, 21.10.2005, s. 1 (Celex 32005R1698).

lätta genomförandet av åtgärderna i 7 kap. förordningen (2007:481) om stöd för landsbygdsutvecklingsåtgärder.

10 § Stöd enligt 7–9 §§ får inte avse kurser eller praktik som ingår i den normala jord- eller skogsbruksutbildningen på sekundär eller högre nivå eller i ordinarie gymnasie- eller högskoleutbildning samt åtgärder som finansieras av den Europeiska socialfonden.

Modernisering av jordbruksföretag

11 § Stöd för modernisering av jordbruksföretag får lämnas med högst 30 procent av de stödberättigande kostnaderna för investeringar inom primärproduktionen.

Investeringar enligt första stycket skall underlätta omställning till ett hållbart och naturanpassat jordbruk som bedöms vara företagsekonomiskt lönsamt efter att stödet har upphört.

Samarbetsprojekt

12 § Stöd får lämnas med högst 60 procent av de stödberättigande kostnaderna för att genomföra nyskapande samarbetsprojekt om utveckling av nya produkter, processer eller ny teknik som bedöms vara företagsekonomiskt lönsamma även utan stöd och bidra till en ökad konkurrenskraft och utveckling inom jordbruks-, livsmedels- eller skogsbrukssektorn.

Av de samarbetande aktörerna skall minst en vara ett företag som är verksam inom primärproduktion av jordbruks- eller skogsbruksprodukter.

Diversifieringsstöd till annan verksamhet än jordbruk

13 § Stöd får lämnas till en medlem av ett jordbrukarhushåll med högst 50 procent av de stödberättigande kostnaderna för att starta eller utveckla en verksamhet som inte omfattar primärproduktion. Stöd till enskilda företag får inte heller lämnas för förädling av jord- och skogsbruksprodukter enligt artikel 20 b) iii) i rådets förordning (EG) nr 1698/2005.

Stöd lämnas endast till verksamheter som bedöms leda till en utveckling eller produktion av varor eller tjänster som har förutsättningar att bli konkurrenskraftiga och företagsekonomiskt lönsamma även efter att stödet har upphört.

Med jordbrukarhushåll avses ett hushåll som utgörs av alla personer som bor på samma fastighet och har gemensam hushållning, där minst en person bedriver jordbruksverksamhet.

14 § Stöd får lämnas till lokala, regionala eller nationella aktörer med minst 20 och högst 100 procent av de stödberättigande kostnaderna för att genomföra projekt som bidrar till att förbättra förutsättningarna för en konkurrenskraftig diversifiering eller påskynda en hållbar utveckling av nya affärs- och verksamhetsidéer i jordbruksföretag som bedöms vara företagsekonomiskt lönsamma även efter att stödet har upphört.

Stöd enligt första stycket får inte lämnas till företag för utveckling av den egna verksamheten. Projekten skall bidra till att resultatet sprids till flera olika aktörer.

Projekt enligt första stycket får inte avse primärproduktion.

Förnyelse och utveckling i bygden

15 § Stöd får lämnas till lokala eller regionala aktörer med minst 20 och högst 100 procent av de stödberättigande kostnaderna för att genomföra lokala projekt som bidrar till

1. att förbättra villkoren för företagande och bosättning i bygden,
2. att allmänt stärka en bygds attraktionskraft, eller
3. ett hållbart nyttjande av bygdens resurser.

Stöd enligt första stycket får inte lämnas till företag för utveckling av den egna verksamheten. Projekten skall bidra till att resultatet sprids till flera olika aktörer.

16 § Stöd enligt 6–15 §§ får inte lämnas till företag i svårigheter i den mening som avses i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter⁶.

Övergångsstöd

17 § Stöd enligt 2 § 2 får lämnas till mikro-, små eller medelstora jordbruksföretag med högst 50 procent av de stödberättigande kostnaderna för investeringar som avser

1. förädling av sådana produkter som omfattas av bilaga 1 till EG-fördraget, utom fiskeriprodukter och med de begränsningar som följer av artikel 9 b) i rådets förordning (EG) nr 320/2006,
2. saluföring av sådana produkter som omfattas av bilaga 1 till EG-fördraget, utom fiskeriprodukter och med de begränsningar som följer av artikel 9 b) i rådets förordning (EG) nr 320/2006, eller
3. utveckling av nya produkter, processer eller ny teknik som rör sådana produkter som omfattas av bilaga 1 till EG-fördraget, utom fiskeriprodukter och med de begränsningar som följer av artikel 9 b) i rådets förordning (EG) nr 320/2006.

18 § Stöd enligt 17 § lämnas endast till verksamhet som bedöms bli företagsekonomiskt lönsam även efter att stödet har upphört och bidra till en ökad konkurrenskraft, ökade mervärden och förädlingsvärden i sektorn.

19 § Stöd enligt 17 § får inte lämnas till företag i svårigheter i den mening som avses i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter.

⁶ EUT C 244, 1.10.2004, s. 2.

Prioritering av stödansökningar

20 § Stödmyndigheten skall vid prioriteringar mellan stödansökningar beakta vilka verksamheter som har de bästa förutsättningarna att vara ekonomiskt lönsamma även då stödet har upphört.

21 § Stödmyndigheten får prioritera mellan inkomna ansökningar om stöd enligt 7–8 §§. Särskild vikt skall därvid läggas vid kompetensutvecklingsåtgärder som stärker förutsättningarna för företagsutveckling, sysselsättning, service och lokal utveckling på landsbygden.

22 § Stödmyndigheten får prioritera mellan inkomna ansökningar om stöd enligt 11, 12 och 17 §§ mot bakgrund av innehållet i den till ansökan ingivna affärsplanen eller projektplanen. Vid prioriteringen skall målen för programdokumentet samt den nationella strategiska planen för landsbygdsutveckling och den genomförandestrategi som avses i 1 kap. 8 § förordningen (2007:481) om stöd för landsbygdsutvecklingsåtgärder beaktas. Särskild vikt skall läggas vid insatser som bedöms bidra till en ökad jämställdhet mellan kvinnor och män.

23 § Vid prioritering av inkomna ansökningar enligt 11 § skall, utöver vad som sägs i 22 §, insatser som bedöms leda till omställning till en rationell, modern och tekniskt innovativ produktion tillmätas särskild vikt.

24 § Vid prioritering av inkomna ansökningar om stöd enligt 12 § skall, utöver vad som sägs i 22 §, särskild vikt läggas vid samarbeten med en tydlig innovativ inriktning vad gäller utveckling av produkter, teknik, metod samt samverkans- eller samarbetsformer och vid insatser som bedöms leda till en förbättrad tillgång till distribution och detaljhandel för småskaliga producenter.

25 § Vid prioritering av inkomna ansökningar om stöd enligt 16 § skall, utöver vad som sägs i 22 §, särskild vikt läggas vid insatser som bedöms leda till en utveckling av nya innovativa produkter på grundval av ny kunskap, teknik eller innovation samt insatser som bedöms utveckla mervärden i produktionen.

Kontroll

26 § Den centrala kontrollen över efterlevnaden av rådets förordning (EG) nr 320/2006, kommissionens förordning (EG) nr 968/2006 och denna förordning utövas av Jordbruksverket.

Länsstyrelsen genomför kontrollen på plats inom länet över stöd enligt denna förordning.

27 § Stödmottagaren skall efter uppmaning lämna stödmyndigheten eller Jordbruksverket en skriftlig redogörelse för den verksamhet stödet gäller och för stödets utnyttjande samt i förekommande fall lämna en plan för det fortsatta utnyttjandet.

Skyldigheten enligt första stycket avser även tid efter verksamhetens avslutande.

Återkrav

28 § Stödmyndigheten har rätt att kräva tillbaka belopp som stödmottagaren inte är berättigad till inom tio år från det att beloppet betalades ut.

29 § Belopp enligt 28 § får sättas ned, om det är fråga om en mindre allvarlig avvikelse från de villkor som gäller för stödet eller om det av någon annan anledning kan anses oskäligt att kräva tillbaka hela beloppet.

Belopp enligt 28 § skall inte krävas tillbaka om stöd villkoren inte kan uppfyllas på grund av att en omständighet som utgör force majeure inträffar.

Ränta

30 § Stödmottagaren skall betala ränta till staten om stödmottagaren inte är berättigad till ett stödbelopp och detta skall krävas tillbaka.

Jordbruksverket får föreskriva

1. hur ränta skall beräknas,
2. hur betalning skall ske, och
3. att små räntebelopp inte skall tas ut.

Den myndighet som har beslutat om återkrav får sätta ner räntekravet om det finns särskilda skäl.

Ytterligare föreskrifter

31 § Jordbruksverket får, efter samråd med andra berörda centrala och regionala myndigheter, meddela ytterligare föreskrifter om stöd, stödberättigande kostnader, ansökningsförfarande, innehåll i ansökan, innehåll i affärsplaner och projektplaner, godkännande av rådgivningstjänster, utbetalning, kontroll, minskning av stöd, återkrav och ränta. Verket får också meddela föreskrifter om verkställighet av denna förordning.

Överklagande

32 § Länsstyrelsens beslut enligt denna förordning får överklagas hos Jordbruksverket. I fråga om diversifieringsstöd får dock andra beslut än enligt 6, 28 och 30 §§ inte överklagas.

I 22 a § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om överklagande hos allmän förvaltningsdomstol.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2007 och upphör att gälla den 30 juni 2010. De nya bestämmelserna skall dock tillämpas på ansökningar som har kommit in från och med den 1 januari 2007.

SFS 2007:482

På regeringens vägnar

ESKIL ERLANDSSON

Mats Wiberg
(Jordbruksdepartementet)